

Μακεδονικά

Τόμ. 32, Αρ. 1 (2000)

Επιστημονικό συμπόσιο για την Αχρίδα:
χριστιανική Μακεδονία: Θεσσαλονίκη-Αχρίδα 34α
Δημήτρια 9-11 Δεκ. 1999

Αθ. Ε. Καραθανάσης

doi: [10.12681/makedonika.183](https://doi.org/10.12681/makedonika.183)

Copyright © 2014, ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Καραθανάσης Α. Ε. (2000). Επιστημονικό συμπόσιο για την Αχρίδα: χριστιανική Μακεδονία: Θεσσαλονίκη-Αχρίδα 34α Δημήτρια 9-11 Δεκ. 1999. *Μακεδονικά*, 32(1), 522-524. <https://doi.org/10.12681/makedonika.183>

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΧΡΙΔΑ

Χριστιανική Μακεδονία: Θεσσαλονίκη-Άχριδα 34α Δημήτρια 9-11 Δεκ. 1999

Τό Α.Π.Θ., ό Δήμος Θεσσαλονίκης καί τό "Ιδρυμα Έθνικοῦ καί Θρησκευτικοῦ Προβληματισμοῦ στά πλαίσια τῶν Δημητρίων 1999 ὀργάνωσαν ἐπιστημονικό συμπόσιο στό Α.Π.Θ. μέ θέμα τήν Θεσσαλονίκη καί τήν "Αχρίδα, δύο ἐξαίρετων πνευματικῶν κέντρων τῆς βυζαντινῆς καί ὑστεροβυζαντινῆς περιόδου. Ὁ καθηγ. κ. "Αθ. Ἀγγελόπουλος στήν προσφώνησή του ἐξήγησε τοὺς λόγους πού ὀδήγησαν στήν σύγκληση τοῦ παρόντος συνεδρίου, τό ὁποῖο χαιρέτησαν ὁ Πρύτανης τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μ. Παπαδόπουλος καί ὁ Δήμαρχος κ. Β. Παπαγεωργόπουλος καί τόνισαν τήν σημασία του. Οἱ καθηγητές τοῦ Α.Π.Θ. κ.κ. "Αθ. Ἀγγελόπουλος καί "Αθ. Ε. Καραθανάσης παρουσίασαν τοὺς Α' -Β' τόμους γιά τά *Ἑρρά Προσκλήματα - Προπύργια τῆς Ὁρθοδοξίας*, Ἀθήνα 1998-1999 καί τό ἔργο τοῦ καθηγ. κ. Ν. Μουτσοπούλου, *Ἡ Βασιλική τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλείου στήν Πρόσσα*, ἐκδ. Παρατηρητής, 1999.

Οἱ ἀνακρινώσεις, ὡσαύτως, παρουσίασαν ἐξαιρετικό ἐνδιαφέρον, ἐφ' ὅσον παρουσιάσθηκαν νέες εἰδήσεις πού ἀφοροῦσαν στήν ἱστορία καί τήν τέχνη τῆς βυζαντινῆς αὐτῆς πόλεως. Πρῶτος εἰσηγητής ὁ ὑπογραφεύμενος πού μίλησε γιά δύο στιγμιότυπα τῆς ἱστορίας τῆς πόλεως· τό πρῶτο ἀφοροῦσε στήν δράση τῆς Παπικῆς Προπαγάνδας κατά τά μέσα τοῦ 17ου αἰ. στήν πόλη μέσω Ἑλλήνων καί Ἀντικῶν ἀποφοίτων καί στελεχῶν τοῦ Παπικοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τῆς Ρώμης· τό δεύτερο παρουσίαζε τίς ἐνέργειες τοῦ μητροπολίτου Θεσσαλονίκης, καί ἔπειτα Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, ὁ ὁποῖος τό 1874 προσπαθοῦσε ἀπεγνωσμένα νά προσεταιρίσει τίς ἐκκλησίες τῶν Ἑλλήνων πού κινδύνευαν νά ἀρπαγοῦν ἀπό τοὺς Βουλγάρους. Ὁ ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Βασ. Κόκκινος μίλησε γιά τά ἱστορικά τῶν γειτονικῶν πόλεων Μοναστηρίου καί Κρουσόβου καί γιά τίς προσωπικότητες τῆς νομικῆς ἐπιστήμης πού κατάγονταν ἀπό αὐτές, ὅπως ὁ Ἰω. Σόντης, ὁ Ἀλέξ. Σβώλος, ὁ Κ. Βαβοῦσκος· ὁ κ. Βαβοῦσκος, σέ παρέμβασή του, πού ἀφοροῦσε στήν νομική προσωπογραφία τῆς Ἀνω Μακεδονίας ὑπενθύμισε τήν καταγωγή ἀπό ἐκεῖνα τά μέρη τοῦ πρώτου ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας Φιλῶτα Παπαγεωργίου, τοῦ Ποτλῆ, τοῦ φιλολόγου καί πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ἰω. Πανταζίδου. Ἡ καθηγήτρια τοῦ Α.Π.Θ., βυζαντινολόγος κ. Ἀλκμήνη Σταυρίδου-Ζαφράκα ἐξέτασε τήν δράση τοῦ διαπρεποῦς ἱεράρχου καί νομικοῦ Δημ. Χωματινοῦ στήν Ἀχρίδα (13ος αἰ.), ἀλλά καί τίς ἀντιδράσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί τοῦ διοικητοῦ τῆς Θεσσαλονίκης, συνεργαζομένου μέ τόν δεσπότη τῆς Ἡπείρου Θεόδωρο Δούκα, πού κατηγοροῦσαν τόν Χωματινό ὡς ἀνικανονικῶς πράττοντα. Ὁ ὁμότιμος καθηγητής τοῦ Α.Π.Θ. κ. Γεώργ. Στογιόγλου παρουσίασε τήν διαμάχη Ναουσαίων, κληρικῶν καί λαϊκῶν, πού ξέσπασε τίς πρώτες δεκαετίες τοῦ 18ου αἰ. ἀπό τήν ἐπιθυμία μερίδος Ναουσαίων νά ἐντάξουν τήν πόλη τους στήν ἀρχιεπισκοπή Ἀχρίδος. Ὁ ἐπίκ. καθηγητής τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μιχ. Τρίτος ἐξέτασε τήν προσωπικότητα τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν Ἰωάσαφ, ὁ ὁποῖος στίς πρώτες δεκαετίες τοῦ 18ου αἰ. ἀσχολήθηκε δραστηρίως μέ θέματα παιδείας τῆς περιοχῆς του, τά ὁποῖα ὁ κ. Τρίτος συνεδύασε μέ τήν Ἀκαδημία τῆς Μοσχολέως καί τό τυπογραφεῖο τῆς· ὁ ἴδιος εἰσηγητής ὑπενθύμισε τίς σχέσεις τοῦ Ἰωάσαφ μέ τοὺς Ἀντικούς πού στόχευαν στήν ἀποτίναξη τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ. Ὁ ἱστορικός κ. Γεώργ. Τουσίμης ἀνέλυσε τό συναξάρι τοῦ νεομάρτυρος ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν Βαρλαάμ πού μαρτύρησε στά Βελεσάά τό 1595 καί κατέστη γνωστό ἀπό τόν Οὐγκράνο μοναχό Βισάνσκυ. Ὁ ὁμότιμος καθηγητής τοῦ Α.Π.Θ. σλαβόλογος κ. Ἀντ.-Αἰμ. Ταχιάος αἰτιολόγησε τήν ἐπανάδρυσή τῆς ἀρ-

χιεπισκοπὴς Ἀρχίδος ἀπὸ τὸν Βασίλειο Βουλγαροκτόνο τὸ 1018 ἕξαιτίας τῆς ἐπιθυμίας του νὰ καθιστηχεῖ, ὅπως καὶ ἔγινε, τοὺς ἡττημένους Βουλγάρους. Ἦταν πράγματι, σημειώσω ὁ κ. Ταχιάος, μία εἰρηνικὴ περιόδος ἑλληνοσλαβικῆς συμβιώσεως.

Ὁ καθηγητὴς τῆς Ἱ. Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης κ. Βασ. Σταυριδῆς ἐπεσήμανε τὴν σπουδαιότητα τῶν πατριαρχικῶν ἐγγράφων ποὺ ἐξέδωσε ὁ Καλλίνικος Δελικάνης καὶ τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται στὴν ἐπισκοπὴ Ἀρχιδῶν καὶ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν πολὺτιμη πηγὴ γιὰ τὴν μελέτῃ τῆς ἱστορίας τῆς βυζαντινῆς αὐτῆς πόλεως ἀπὸ τὸν 16ο αἰ. καὶ ἐφεξῆς. Ὁ κ. Ν. Δόβας, Δρ. Θεολογίας, παρουσίασε τὸ ἱστορικὸ τῶν ἑλληνικῶν κωδικῶν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχίδος ποὺ ταξίδευσαν ἀπὸ τὴν Ἀρχίδα πρὸς τὴν Λειψία, τὴν Κωνσταντινούπολη, τὴν Σόφια· ἐξέτασε, ὥσαυτως, τὸ ἔργο τῶν Gelzer, Snegarov, Χειμωνίου ἐπὶ τῶν κωδικῶν αὐτῶν καὶ ἀνακοίνωσε τὸν ἐνθουσιασμό ἀποσπασμάτων ἀπὸ ἀντίγραφα τους. Ἡ καθηγ. τοῦ Α.Π.Θ. κ. Δέσπω Ἀθ. Λιάλιου, ἐξετάζοντας τὸ ἔργο τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀρχίδος Θεοφύλακτου, πρῶν ἀρχιδιακόνου τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἐπέσημανε τὴν συγκαταβατικότητά του ἐναντί τῶν Δυτικῶν καὶ τὴν βαθύτατη ἐπίδραση ποὺ ἦσκησε στὸν σοφὸ αὐτὸν ἱεράρχη ὁ Πατριάρχης Μιχαὴλ Κηρουλάριος. Ὁ καθηγητὴς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Χρ. Οἰκονόμου ἀσχολήθηκε καὶ αὐτὸς μὲ τὸν Θεοφύλακτο ἐρευνώντας τὴν μεθοδολογία του, τὸ ἐρμηνευτικὸ τοῦ ἔργο, τίς πηγές του ἐπισημαίνοντας, παραλλήλως, τὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς Ἀρχίδος κατὰ τὴν ὑπόψη περιόδου, ἐφ' ὅσον, εἰκάζεται, ὅτι ὁ Θεοφύλακτος συνέθεσε μέγα τμήμα τοῦ ἔργου του ἐκεῖ. Ὁ ἐπικ. καθηγητὴς τοῦ Δ. Π. Θράκης κ. Εὐστ. Κεκριδῆς ἐπέσημανε τὴν συμβολὴ τοῦ Ἀναστ. Καβαλλιώτη στὴν παιδευτικὴ ἀνέλιξη τῆς Ἀρχίδος, στὴν ὁποία, κατ' αὐτὸν, μετέφερε τὸ πρόγραμμα τῆς Ἀκαδημίας τῆς Μοσχολόεως καὶ αὐτὸ τοῦ διδασκάλου του Εὐγενίου Βουλγάρως. Ἡ κ. Σοφία Τάζου-Ἡλιάδου καὶ ὁ ἱστορικὸς ἐρευνητὴς κ. Ἰω. Ἀδάμου παρουσίασαν κοινὴ ἀνακοίνωση, θέμα τῆς ὁποίας ἦταν ἡ παιδεία στὴν Ἀρχίδα καὶ τὴν εὐρύτερη περιοχὴ τῆς· ἐπέσημαναν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Ζωσιμᾶ γιὰ τὴν ἀνέλιξη τῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ 17ου αἰ., τὴν ἰδρυση σχολείου τὴν ἴδια ἐποχὴ στὸ Βαρόσι καὶ τὴν ἀνω βλαχικὴ συνοικία, ἀλλὰ καὶ τὴν κατοπινὴ ἐκπαιδευτικὴ δραστηριότητα τοῦ Μαργαρίτη Δήμιτσα καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Μελετίου, ὅπως καὶ αὐτὴ τοῦ Πηχεῶν ποὺ ἀνακόπτεται, δυστυχῶς, ἀπὸ τίς ἀσχημίες τῶν ἐξαρχικῶν, τῶν ρουμανιζόντων καὶ τῶν Σέρβων περὶ τὸ 1860. Ὁ ἐπιστημονικὸς συνεργάτης τῆς Ε.Μ.Σ. κ. Ἰω. Μπάκας παρουσίασε ἓνα πανόραμα τῆς ἑλληνικῆς παιδείας στὴν Ἀρχίδα καὶ τὴν εὐρύτερη περιοχὴ τῆς στὰ τέλη τοῦ 19ου αἰ. καὶ ἀρχῆς τοῦ 20οῦ αἰ. Γιὰ τὴν ἀνθιση τῆς παιδείας φρόντισαν, ὅσο μπορούσε, τὸ ἑλληνικὸ κράτος, ὁ Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Φιλολογικὸς Σύλλογος Θεσσαλονίκης· τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἑλληνικῆς παιδείας ἀνέκοψε, περὶ τὸ 1880, ἡ δράση τῶν ἐξαρχικῶν καὶ ρουμανιζόντων. Ὁ αὐτὸς εἰσηγητὴς ὁμίλησε, ἐπίσης, γιὰ τὴν ἑλληνικὴ παιδεία στὴν γειτονικὴ Ρέσνα, τὸ Γκόπεσι, τὴ Μηλόβιστα καὶ τὸ Κρούσοβο. Ὁ κ. Βασ. Κουκουσᾶς, Δρ. Θεολογίας ἔκαμε λόγο γιὰ τὴν παρεμβολὴ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Ἀρχίδος στὴν μητρόπολη Ἰταλίας κατὰ τὸν 16ο αἰ., ὅπου ἦσαν ἐγκατεστημένοι Ἑλληνοσλαβανοὶ καὶ Ἑλληνοῦλτοι καὶ ὅπου τρεῖς μητροπολίτες Ἰταλίας χειροτονήθηκαν ἀπὸ τὸν Ἀρχίδος μὲ ἀνοχὴ τοῦ Βατικανοῦ. Ἡ μητρόπολη Ἰταλίας ἐκτεινόταν τότε στὴν Ἀπουλία, Καλαβρία, Σικελία. Ὁ κ. Γ. Τσότσος, τοπογράφος-μηχανικός, ὁμίλησε γιὰ τὴν τυπολογία τῶν παραδοσιακῶν οἰκησίων τῆς Ἀρχίδος τονίζοντας τίς βυζαντινῆς ὀχυρωματικῆς τεχνικῆς στὸν ἀστικό χαρακτήρα τῆς πόλεως· μὲ τὴν προβολὴ διαφανειῶν ὁ κ. Γ. Τσότσος ἔδειξε τὸν κοινὸ χαρακτήρα ὁρισμένων χαρακτηριστικῶν μὲ τὸ διπλὸ σαχνισὶ καὶ ἄλλα χαρακτηριστικὰ τῆς μεταβυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Ἀντιθέτως, εἶπε, στὸ Μο-

ναστήρι, όπως και στην Θεσσαλονίκη (Ἄνω Πόλη) καί τό Κρούσοβο ἐπεκράτησε ὁ κλασσικισμός καί ὁ ἐκλεκτισμός. Ὁ ἱστορικός τῆς Τέχνης κ. Εὐ. Κυριακούδης ἔδειξε τίς ἐπιδράσεις Θεσσαλονικέων ζωγράφων τοῦ 12ου αἰ. στούς ναοούς τῆς Ἀχρίδος (Ἁγία Σοφία) μέ πρωτοβουλία τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος Λεοντίου. Οἱ ζωγράφοι αὐτοί ἐργάσθηκαν στήν Ἁγία Σοφία Θεσσαλονίκης καί στήν Παναγία Χαλκίων. Τό αὐτό συνέβη καί κατά τόν 13ο αἰ. μέ τήν παρουσία στήν Ἀχρίδα τῶν περιωνύμων ζωγράφων τῆς Θεσσαλονίκης Μιχ. Ἀστραπᾶ καί Εὐτυχίου, πού εἶχαν προσκληθεῖ ἀπό τόν Κωνσταντινουπολίτη τοπάρχη Σγουρό. Στούς ναοούς τῆς Ἀχρίδος ἐργάσθηκε καί ὁ θεσσαλονικεὺς ζωγράφος Καλλιέργης.

Τό ἐπιστημονικό αὐτό συμπόσιο τό ἀφιερωμένο στήν Ἀχρίδα ἔδειξε πόσα πολλά ἀκόμη ἀπομένουν νά ἀντληθοῦν ἀπό αὐτή τήν δεξαμενὴ τοῦ πνεύματος πού συνιστᾷ, ἐν τέλει, ἡ μελέτη τῆς ἱστορίας της, σέ ὅλα τὰ ἐπίπεδα. Τίς τρεῖς αὐτές μέρες τοῦ Συνεδρίου ἀκούσθηκαν πράγματα καί νέες πληροφορίες καί δόθηκαν ἀφορμές ὄχι μόνον γιά μᾶς τοὺς παλαιότερους, ἀλλὰ καί γιά τοὺς νεώτερους ἐρευνητές, γιατί αὐτοί θά συνεχίσουν, ἂν τό θελήσουν, τό ἔργο αὐτό. Καί εἶναι σημαντικό νά λεχθεῖ ὅτι στήν πανηγυρική συνεδρία στήν αἴθουσα Τελετῶν τοῦ Α.Π.Θ. τονίσθηκε ἡ ἀνάγκη μιᾶς συστηματικότερης μελέτης τῆς Χριστιανικῆς Μακεδονίας γιά νά ἀναδειχθεῖ ἡ ἰδιομορφία της στόν ἑλληνικό καί εὐρωπαϊκό ὀρίζοντα ὡς ἓνα σημεῖο πολιτιστικῆς ἀναφορᾶς τοῦ Χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ. Οἱ ἀνακοινώσεις γύρω ἀπὸ τήν βυζαντινὴ Ἀχρίδα ἔδωσαν τήν εὐκαιρία νά φανεῖ ἐναργέστερον ὁ χαρακτήρας αὐτός σέ μία γραμμὴ πού γιά αἰῶνες συνδέει τήν Θεσσαλονίκη καί τήν Ἀχρίδα.